

slagsstiller ganske rigtigt har bemærket, mellem 6 700,000 Rbd., der kræves eftergivne. Jeg beder ærede Medlemmer vel at lægge Mærke til, at naar Finantslovsforlaget aflutter med et Overflud, da er der i Finantslovsforlaget ikke taget noget Hensyn til de Udgifter, der maatte flyde af en Forhøielse af Embedsmændenes Lønninger, der er ikke taget Hensyn til den Nedgang i Indtægter, som det Lovforslag, vi have havt for idag, vil frembringe, der er ikke taget Hensyn til de forfjællige store offentlige Arbejder, hvorom Forslag ville blive forelagte, og der er navnlig ikke taget Hensyn til Tillagsbevillingen, ei heller til de Udgifter, der ville flyde af de Love, som man kan vente vedtagne i Nar. Lader os i det Hele taget være enige om, mine Herrer! at Finantsfornes Tilstand ikke er saaledes, at man kan vedblive at lytte til de Forbringere, der fra alle Ender og Kanter lyde til os om fremdeles at arbejde paa Kommunikationsmidlernes Fremme og anvende den ene Million efter den anden rundt omkring, samtidig med Forbringerne paa Nedsættelse i Skatterne. (En Stemme: Jo). Ja, hvis man vil gjøre som den ærede Forslagsstiller og tage af Altitverne, saa kan det gaa for en lille Tid, men det vil ikke vare længe, inden man vil se, at dette ikke er nogen forstandig Økonomi. Der er imidlertid en Betragtning til, som gjør, at jeg for mit Vedkommende ikke kan anbefale det foreliggende Forslag, og det er navnlig i den Henseende, at jeg tror at kunne støtte mig til en ligesvem Afstemning af dette Thing. Jeg maa anse det for urigtigt uden nærmere Forberedelse at trække disse enkelte Punkter ud, der for Statskassen have en meget betydelig Værdi, og saa staa med tomme Hænder, naar der bliver Spørgsmaal om at revidere de øvrige Bestemmelser i Loldloven. Det lader sig med god Grund godtgjøre, at Sukker ikke er af den Slags Artikler, som man paa nogen Maade kan betegne som Nødvendighedsartikler for de mindre bemidlede Klasser. Hvis man fjender lidt til de Veie, Forbruget tager, vil man se, at det ikke er af de Ting, hvoraf der bliver forbrugt Meget af denne Klasse af Borgere, men det er i de høiere stillede Klasser, at Forbruget tiltager, og det er altsaa dem, der væsentlig bidrage gennem de indirekte Statter til at skaffe den Indtægt, som Tollden af Sukker giver. Noget Andet gjælder om Kaffe. Den er jeg for mit Vedkommende meget mere villig til at erkjende for næsten at være en Nødvendighedsartikel, navnlig for en ikke lille Del af Landets Borgere. Det er især den lavere stillede Klasse af Borgere i Kjøbstæderne, som for en meget væsentlig Del lever af Kaffe, fordi den mangler varm Mad. Naar det ikke desto mindre dog maa siges at være mindre forstandigt i dette Dieblik at nedsætte Tollden paa Kaffe, da er det, fordi man derved berøver sig selv Midlerne til maatte at kunne hjælpe dem paa andre Punkter, hvor det kunde have meget større Betydning, og jeg skal som et af de Punkter,

hvorom der ikke kan være den fjerneste Tvivl, nævne Tollden paa Ost. Der er ikke den fjerneste Tvivl om, at det ikke er hensigtsmæssigt at lægge Told paa den Artikel, der har den Betydning i alle mindre Familiers Husholdning som Ost. Jeg tror ikke, at det er vanskeligt, at paavise, at navnlig den Told, der er lagt paa Ost, og med Hensyn til hvilken Meningen, da man paalagde den, var en ganske anden, end Resultatet er blevet, er Grunden til, at den simple Ost, som disse Familier bruge, er stegen saa ganske overordentlig meget. Min væsentligste Grundring herimod er altsaa den, at man ikke ved at vedtage disse Poster, der ere Kasseposter, — naturligvis med Undtagelse af The, som jeg egentlig ikke kan begribe, at det ærede Medlem har taget med, — er den, at man derved berøver sig Midlerne til ved Loldlovens Revision at lette Byrderne paa andre Punkter, hvor man maa erkjende, at en Lettelse vil have en ganske anden Betydning netop i den Retning, som det ærede Medlem sigtede til, end i nogen af disse Poster. Jeg sagde, at jeg var saa heldig at have dette Things Samstemning i den Henseende ved udtrykkelige Afstemninger. Ærede Medlemmer ville neppe have glemt, at da Loldlovsforlaget forelaa her til 2den Behandling, var der stillet Forslag om at nedsætte Tollden paa Sukker, den nugældende Told, ikke blot den ifølge Loven af 4de Juli 1863, men ogsaa den ifølge Krigsstatsloven af 5te August 1864, men at dette Forslag blev forfattet med 49 Stemmer mod 27. Man var altsaa her af den Overbevisning, at det ikke var paa Sukker, man væsentlig skulde søge at skaffe Nedgang, men paa mange andre Ting. Derimod var man for saa vidt enig om, at Kaffe var af den Slags Positioner — og det erkjender jeg — hvorpaa det maatte siges, at Tollden var temmelig høi, og som der derfor ved en Revision af Loldloven kunde være Anledning til at foreslaa en Nedsættelse paa. Hvad nu The angaar, da kan jeg ikke rigtig begribe, at den skulde kaldes en Nødvendighedsartikel for Arbejderen, — for at bruge et enkelt Ord, — men hvad den angaar, var Tollden med Krigsstaten 16 p. pr. Pund; i Regjeringens Udfast var foreslaaet 20 p. pr. Pund, og der var intet Menneke her i Thinget, ikke et Medlem af Udvalget, der foreslog at nedsætte denne Loldstat, saa at man her altsaa maa antages at være af den Overbevisning, at 20 p. pr. Pund i Loldafgift af The ikke er for meget. — Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det ærede Thing ikke at fremme dette Lovforslag. Jeg tror ikke, at de Herrer ville blive tilfredse med de Resultater, som de vilde faae deraf, eller at de overhovedet ville opnaa det, der egentlig tænkes paa; men jeg er overbevist om, at hvis dette Forslag kunde blive til Lov, vilde man snart komme til at fortryde, at man havde vedtaget Nedgang paa Poster, hvor man i Grunden maa erkjende, at der ingen Frang er dertil, og man vilde faae at se,